

Mẹ ơi! Mẹ đâu rồi

Thơ: Ngọc Yến

Nhạc: Nguyễn Quốc

Có những lần con thảng thốt trong đêm. Gọi "Mẹ
Con thấy mình sao còn quá ngày thơ. Lỗi lầm
oi, Mẹ ơi!" rồi con khóc. Con giận mình cô đơn, rồi trách
xưa Mẹ luôn tràn tha thứ. Thấy Mẹ cười nhưng tim Mẹ đau
móc. Hỡi trời cao, hỡi số phận đoạn đành. Con có
nhói. Mẹ của con, Mẹ gánh hết túi hòn. Để thấy
tìm những ngày tháng chưa xa, tìm Mẹ yêu, tìm trong vòng tay
lòng con thèm quá yêu thương, thềm bàn tay, mùi hương và mái
âm, nhớ Mẹ cười xinh tươi làn hơi ấm, tìm niềm vui con gần Mẹ đâu rồi.
tóc, dáng Mẹ gầy, mâm cơm... giờ con khóc, vọng vào đêm nức nở Mẹ đâu rồi.
Mẹ đâu rồi Mẹ ơi, con thuyền nhỏ lại chơi vui. Mơ cổ tích để Mẹ sống
lại, an ủi con khi vòng đời oan trái, che chở con với lòng nhân ái. Con tìm
Mẹ, Mẹ đâu rồi Mẹ ơi, con tìm Mẹ, Mẹ đâu rồi Mẹ ơi.

Am
Bm7-5 Am Dm
F Bm7-5 E7
Am Bm7-5
Am Dm F Bm7-5 E7 Am
Am Am7/G Dm C F
Dm Bm7-5 E7 F#m7-5
Dm Bm7-5 E7 Dm E7 Am